

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 29/2013
10.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.218/13 од 09.08.2013. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр. 3657/11 од 12.06.2012. године и пресуде Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-211-Прж.бр. 19512/12 од 17.07.2012. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 10.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-211-Прж.бр. 19512/12 од 17.07.2012. године и пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр. 3657/11 од 12.06.2012. године и предмет враћа Прекршајном суду у Прокупљу-Одељењу у Куршумлији на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-211-Прж.бр. 19512/12 од 17.07.2012. године одбијена је жалба браниоца окривљеног И.Р., а потврђена је пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр. 3657/11 од 12.06.2012. године, којим је окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и кажњен новчаном казном у износу од 15.000,00 динара, са обавезом плаћања трошкова прекршајног поступка у износу од 1.000,00 динара. Окривљеном је изречено 6 казних поена применом одредбе члана 335. став 1. тачка 20. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и заштитна мера забране управљања моторним возилима у трајању од три месеца на основу одредбе члана 338. став 1. тачка 13. истог закона.

Против наведених одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из

члана 234. став 1. тачка 4. и става 2. у вези члана 85. став 1. Закона о прекршајима. Наводи да окривљени није поучен о праву на употребу језика, што је обавеза суда прописана одредбом члана 86. Закона о прекршајима, те да је окривљени само делимично саслушан у прекршајном поступку, да је дао писану одбрану, у којој је у целости оспоравао прекршај за који се терети поднетим захтевом. Како је, међутим, прекршајни суд у доказном поступку саслушао полицијског службеника који је и подносилац прекршајне пријаве, као и сведока, на чијим исказима заснива своју одлуку, а окривљеном није омогућио да се изјасни о тим исказима, који га терете, побијана првостепена пресуда је донета уз битну повреду одредбе члана 85. став 1. Закона о прекршајима, коју повреду ни другостепени прекршајни суд није отклонио у поступку по жалби. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу одредбе члана 266. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 101/05... 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то, да су пресуде Прекршајног суда у Прокупљу, Одељења у Куршумлији II-7 Пр.бр. 3657/11 од 12.06.2012. године и Вишег прекршајног суда, Одељења у Нишу II-211-Прж.бр.19512/12 од 17.07.2012. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 4. и став 2. у вези члана 85. став 1. Закона о прекршајима. Ово стога, што приликом саслушања окривљеног замолним путем пред Прекршајним судом у Крагујевцу дана 21.12.2011. године окривљени није поучен о праву на употребу језика, што је обавеза суда прописана одредбом члана 86. Закона о прекршајима. Истом одредбом Закона прописано је и да ће се у записнику забележити да је дата поука и изјава учесника. Како је окривљени рођен у месту Ш., А.п.К. и М., од оца Х., постојала је обавеза суда да га поучи о правима из одредбе члана 86. Закона о прекршајима, што приликом испитивања окривљеног пред замолним судом није учињено. Како је у првостепеном прекршајном поступку окривљени само делимично саслушан, односно, дао је писану одбрану, у којој је у целости оспорио прекршај за који се терети поднетим захтевом, прекршајни суд је у поступку саслушао сведоке, на чијим исказима заснива своју одлуку, а да окривљеном није омогућио да се о тим исказима изјасни, чиме је поступио супротно одредби члана 85. став 1. Закона о прекршајима, којом је прописано да пре доношења одлуке окривљеном мора да се да могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом. Поступајући на овај начин, првостепени суд је повредио право окривљеног на одбрану, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке, на који начин је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези члана 85. став 1. Закона о прекршајима, које битне повреде другостепени прекршајни

суд, одлучујући о жалби окривљеног, није отклонио, чиме је поступио супротно одредби члана 241. Закона о прекршајима и тиме и сам учинио исте битне повреде одредаба Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу одредбе члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни орган дужан да поступи по одредби члана 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 10.04.2014. године, Прзз 29/2013

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић,с.р.